

Уште непочнати претстојните избори кај нас стануваат монотонија, изживевани, веќе видени и излитени реторички искажани од проблематични политички типови. Многу сомневања, недоверба и лаги. Дали и овој пат вистините ќе останат затскриени и погазени? Како многу пати досега, така и отсега ќе бидеме сведоци на беспопштени борби. Ќе се гази и врз мртви ако треба. Важни се столицата, тронот, привилегиите од власта. Никој досега не ја научи лекцијата дека демократијата извира од народот, дека таа е народот. Напротив, сите работеа против неа и ги газеа вистинските постулати на плурализмот. Ретки беа оние кои ја прокламираа демократијата во вистинските рамки. Затоа денес сме далеку зад сите. И зад

Бугарите, и зад Романците, и зад Хрватите, а како што тргнаа работите и соседна Србија е на пат да нè престигне и покрај сите проблеми кои се исправени пред неа. Самиот факт дека во минатата 2005 година таму се вложени 2 милијарди евра странски инвестиции, а во Македонија само 30 милиони евра говори многу. Не е потребен коментар. Многу пати сме го поставиле прашањето - зошто кај нас тоа е така, зошто само кај нас се тоне, зошто се удираат в гради домашните политички имиња, а всушност ништо не прават. Реториките се косат со резултатите. Се активираат само пред избори со квазивербализми, со манипулации, демагогии, популизми... Собранието почна да личи на познатото Мапет шоу, недостасува уште од некаде

денес повторно тие се фаворитите за новата македонска власт до 2010 година. Со нив ќе треба, кој и да дојде на власта, да го живееме секојдневието, да ја креираме иднината. Каде лежи вината? Па, секако во народните маси, во електоратот. Ќе се повтори онаа народната - каков народ, таква власт. Некогаш ќе си го поставиме и прашањето - дали овој народ, кој многу извиде и истрпе последниве десеттина години, заслужува нешто подобро. Тој ги избира, тој ги носи на престолот. Е, ако е така, тогаш истиот тој народ е тој кој треба да ги симне овие или оние политички гарнитури од врвот. Но, досега се играше само пинг-понг партија. Се заменуваа црните со белите, белите со црните. Гледавме само неми црно-бели филмови.

ДАЛИ МАКЕДОНЧЕТО НАВИСТИНА ЗАСЛУЖУВА НЕШТО ПОВЕЌЕ?

■ Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

да се појави маторицата Гица и да почне да тепа за да ја растури маскарата. Апсолутно се неприфатливи моментните политички текови во државата. Во недостиг на конкретни планови и проекти за излез од економската и од стопанската катастрофа се користат фрази за дискредитација на противникот во политиката, да се симнат валканите "гаќи" кои ги носат на себе. Е, знаеме дека се валкани, ама ајде нека тргне работата поинаку. Знаеме дека има шверцери, знаеме дека има и грабеж на станбен простор, знаеме дека сите се расипани и дотрајани, ама ајде еднаш нека преовладее свеста дека овој народ навистина очекува нешто поинакво, покорисно. Сами си ги симнуваат маските дека се криминалци и узурпатори на народниот имот. Ако е така како што сами меѓусебно се обвинуваат, тогаш тие немаат право повторно да се борат за власт. Тие заслужуваат суд. Немаат право, не само морално и етички, туку и законски, доколку се докаже, да земат учество во изборната трка. Не дај Боже повторно да ја освојат власта. Во Македонија повторно на кормилото не ѝ требаат шверцери, политички типови со по пет стана стекнати на нелегален начин, на Македонија не ѝ требаат лица кои тршеле пари од народот за свој личен и партиски интерес. Не треба, ама

Се смеевме на гафовите на Амди, Андов, Митко, Љубе, на Бранко... Ни беа интересни. А, денес ни дојде времето за плачење. Ама не се даваме. Инаетливи сме, тврдоглави, не пуштаме, не признаваме дека ни е лошо. Повторно за истите ќе гласаме. Повторно ќе го пуштаме ливчето за омилените тв-политиканти. Повторно новинарите ќе трчаат само од штабот на СДСМ до штабот на ВМРО-ДПМНЕ. Таму ќе се кроела идната власт, така покажувале анкетите од спроведените јавни мислења. Едните не ги бивало до 1998 година зашто го создале октоподот, зашто го соголеле народот, па по четири години истиот ограбен народ повторно ги донесе на престолот. Другите не чинеа до 2002 година зашто донеле катастрофа и војна, сега имаат најголем процент на доверба. Кој крај да го фатиме? А, бре Македонче! Арно ти велат - трпеливо си било, мудро, те "окапаа мавајќи те" по рамото дека си знаело да поддржиш власт во клучен и опасен момент од нашето битисување на Балканот. Ти годат фалбите, комплиментите, се "перчиш" како паун кога ќе ти кажат така. А, мешето повторно ти е празно и залепено.

КОЈ СО КОГО, ДАЈ МИ ГО НА ТИ ГО!

Интересни ќе бидат комбинациите околу пред или постизборните коалицирања на политичките партии во земјава. Има нагаѓања, калкулации, но сè уште никој не сака предвреме да ги

Никој досега не ја научи лекцијата дека демократијата извира од народот, дека таа е народот. Напротив, сите работеа против неа и ги газеа вистинските постулати на плурализмот. Затоа денес сме далеку зад сите. И зад Бугарите, и зад Романците, и зад Хрватите, а како што тргнаа работите и соседна Србија е на пат да нè престигне. Едните не ги бивало до 1998 година зашто го создале октоподот, зашто го соголеле народот, па по четири години истиот ограбен народ повторно ги донесе на престолот. Другите не чинеа до 2002 година зашто донеле катастрофа и војна, а сега имаат најголем процент на доверба. Кој крај да го фатиме? Ниту овој изборен циклус кој претстои нема да ни помогне за да созрееме. Напротив, ќе нè подели до максимум.

Дали и овој пат вистините ќе останат затскриени и погазени? Како многу пати досега, така и отсега ќе бидеме сведоци на беспопштени борби. Ќе се гази и врз мртви ако треба. Важна е столицата, тронот, привилегиите од власта. Во Македонија повторно

на кормилото не ѝ требаат шверцери, политички типови со по пет стана стекнати на нелегален начин, не ѝ требаат лица кои трошеле пари од народот за свој личен и партиски интерес. Се заменуваа црните со белите, белите со црните. Денес ни дојде времето за плачење. Ама не се даваме. Инаетливи сме, тврдоглави, не попуштаме, не признаваме дека ни е лошо. Повторно за истите ќе гласаме. А, мешето на Македончето повторно е празно и залепено.

СПАСИ НÈ БОЖЕ И ОД "ЦРНИТЕ" И ОД "БЕЛИТЕ"!

открие своите адути. Премиерот Бучковски во декември минатата година навести чудни коалиции по завршувањето на парламентарните избори во 2006 година. На таа изјава ѝ претходела наводно тајна средба со Џафери. Можно ли е лутите ривали на политичката сцена да направат напори да се најдат во исти владини клупи? А, зошто да не, кога интересот и жедта за власт ги водат кон тоа. Но, тоа ќе зависи, пред сè, од изборниот исход. Од друга страна, ВМРО-ДПМНЕ преговара на ваков или на онаков начин со владејачката ДУИ. Сега се поставува истото прашање, може ли да се случи повторно лутите ривали, Груевски и Ахмети, да создадат власт. И тоа е можно ако се има предвид фактот дека досега се создадоа секакви коалиции. Која од овие две коалиции е произвесна? Првата малку е тешко остварлива од едноставна причина што сондажите покажуваат проценти кои не одат во прилог на левицата кај македонскиот и кај десницата во албанскиот блок. Политичка практика во Македонија е победничката партија од македонскиот и најбројната партија во албанскиот блок да состават нова влада. Тоа не беше случај во 1998 година, но од други причини се составија различни идеологии. Ако се оди по квантитетот на пратеници, тогаш според актуелните поставки на агенциите (веродостојни или не), произвесна е влада меѓу Груевски и Ахмети, отколку меѓу Бучковски и Џафери. Такво решение би

подржала и меѓународната заедница. Имено, Западот има проценето дека за стабилноста на македонската држава многу покорисно е ДУИ да биде во власта, а ДПА во опозиција, од причина што во ДУИ тешко се контролираат радикалните елементи, кои сè уште ги има во некој облик на теренот. Во ДПА има политички кадри кои знаат да се однесуваат професионално и кога се во опозиција. Опозиционата улога на ДУИ може да ги натера неизживеаните криминогени типови од поранешната ОНА повторно да го применат сценариото од 2001 година. Затоа ќе речат дека подобро е ДУИ да биде во власта за да има мир во куќата. Сеедно е кој ќе биде на кормилото во македонскиот блок, барем за Западот.

ДОБАР ШТИМУНГ СО НАШТИМАНИ АНКЕТИ

Појавувањето на разно-разни анкети од испитувањето на јавното мислење уште толку ги збунуваат граѓаните и се прашуваат кој колку плаќа за нив, има ли веродостојна агенција која непристрасно ќе ги прикаже реалните состојби на расположението, зошто тие агенции си го уриваат сопствениот рејтинг и углед со фабрикувањето на процентите. Сè уште нема одговор на неколку вакви поставени прашања. Никој во државата не нуди конкретни и аналитички проценки. Ваму ќе го видите Груевски бил

во предност, во друга анкета Бучковски, во трета Ахмети го тепа Џафери, во четврта Тито е фаворит. Каде е вистината? Кој е налогодавецот на ваквите бројки, кој сака да ги предвиди резултатите на таков начин? Тесната разлика меѓу двете партии кои петнаесет години се фаворити за доаѓање на власт само навестува безобѕирна борба меѓу две политички имиња и нивните портпароли. Буквално сè ќе се сведе на еден веќе виден дуел, овој пат со слаба имитација на довчерашните покровители. Другите партиципенти ќе лапнат по нешто, но дали ќе им биде оставено некое поголемо парче од колачот. Едно е сигурно, дека наредното парламентарно мнозинство нема да може да се формира од две или од три партии. Гласовите ќе бидат поделени меѓу повеќе и различни политички струи, кои и по својата идеологија нема да можат природно да се вклопуваат во работниот состав на еден тим. Но, кому тоа му е важно. Важно е да се дојде на позиција, а како ќе се турка работата е релативно. Како досега, така и отсега! Формирањето неприродни и непринципиелни коалиции неколку пати досега биле случај во современиот македонски плурализам. Дискутабилно е дали дале резултати или не. Но, етички и морално се коселе со идеолошките погледи на политичките матрици. Оттука, ништо не смее да изненади. Кај нас сè е можно, кај нас сè е остварливо. Сè е дозволено и оправдано. Транзицијата на македонскиот плурализам сè уште ја живееме и ќе ја живееме. Сè уште не можеме да го спознаеме плурализмот во вистинскиот облик и вистинското значење. Сè уште ја прележуваме детската сипаница. Ниту овој изборен циклус кој претстои нема да ни помогне за да созрееме. Напротив, ќе нè подели до максимум. Ако целта на политичките елити е Македонија во ЕУ, ако државните и националните интереси се побитни од партиските, тогаш треба да се направи обид за приближување, за помирување. Но, такви се македонските работи. Намерно не се дозволува да заживее една граѓанско-национална идеја, која ќе значи продолжување на демократските развојни процеси, а од друга страна, пак, ќе понуди и нов елан за развој на македонската национална мисла, која е сведена под минимумот. Со денешната политичка презентација само придонесуваат за полесно допирање на дното во национална и духовна смисла на зборот. Најмалку ќе бидат профитери победниците на следните избори. Тоа е кратковидо. Овој пат народот треба да биде крајно внимателен. Вака како што тргнале работите да бира и да избира реално ќе го поставиме отворено прашањето дали Македончето заслужува нешто повеќе од ова што го има денес?